نگاهی به مهم‌ترین گروه‌های تجزیه طلب و سوابق فعالیت آنها

چه کسانی ایران را ویران می خواهند؟

فائزه سادات یوسفی
روزنامه‌نگار

تجزیه‌طلبان فارغ از فعالیت‌های میدانی، به‌طور فزاینده در رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی فعالیت دارند. با توجه به نقش پررنگ و بی‌بدیل رسانه‌ها در جهت‌دهی به اذهان عمومی و همچنین کم هزینه بودن به نسبت اثربخشی مستقیم آن، دامنه فعالیت این گروهک‌ها نیز معطوف به آنها شده است. نکته مهم این است که اتاق فکر همه آنها خارج از کشور بوده و خط فکری و تصمیماتی که در آن گرفته می‌شود با حمایت و هدایت دول غربی-عربی عملی می‌شود. به طورکلی امریکا در رأس همه معاندان، از طریق ناامن‌سازی و حمایت از شورش‌های داخلی و حمایت مالی از تجزیه‌طلبان قومی خارج از کشور، از گسترش قومیت‌گرایی در ایران حمایت می‌کند.

بخشی از گروهک‌های تجزیه‌طلب، در پوشش فدرال‌گرایی شیوه خود را در ضدیت با تجزیه‌طلبی بیان می‌کنند تا از این طریق وجهه خود را در برابر خوی بازنده تجزیه‌طلبان در مقابل مردم محفوظ نگه دارند. آنها بر خلاف شیوه واقعی خود سعی می‌کنند با نقاب فدرالیسم و ضد تجزیه‌طلبی اهداف تجزیه‌طلبانه خود را عملی سازند و از اتهام مذکور خود را تبرئه کنند. هر چند که آنها در تلاشند با اتحاد بر مبنای قومیت‌های موجود و بر اساس مشترکاتی چون سیاست جدایی‌طلبانه خود، با هم‌افزایی یک گروه بزرگ را در تقابل با جمهوری اسلامی تشکیل دهند اما اختلافات عدیده و اساسی در طبقه فکری آنها موجب عدم کارکرد واقعی چنین اجتماعاتی شده است. به‌عنوان نمونه تجمعات برلین شاهدی بر این امر است که آنها بر خلاف موضعگیری‌های وحدت گون خود، نمی‌توانند به یک اجماع نظر در برابر و یا حتی مبارزه با جمهوری اسلامی برسند. به‌طور واقعی‌تر می‌توان گفت که ایجاد سمینارها و میزگردهای مختلف در خارج از کشور و ایده فدرالیزه کردن حکومت مورد نظر آنها، به پشتوانه مالی غرب بویژه امریکا بوده و پاتوقی برای آنها شده تا ایده‌ها و عقیده‌های خود را به منظر مردم برسانند.

عمده فعالیت این گروهک‌ها در راستای بحران‌سازی و آنچه آنها براندازی جمهوری اسلامی می‌دانند، دعوت به نافرمانی مدنی، آشوب علیه نظام، تحریم انتخابات، صدور بیانیه‌ها و فراخوان‌ها برای شرکت در تظاهرات و تجمعات غیرقانونی علیه جمهوری اسلامی و به راه انداختن کارزارهای فراوان بوده است. آنها برای تداوم و گسترش آشوب‌های اخیر نیز به فراخوان در سایر مناطق ایران و ترویج خشونت و حضور مسلحانه در خیابان‌ها روی آورده‌اند.

شعار «زن، زندگی، آزادی» هرچند ظاهراً شعاری نرم به‌شمار می‌آید، اما در واقع شعار اصلی جریان تجزیه‌طلب کردی است. «زن، زندگی، آزادی» یا اصل آن «ژن، ژیان، ئازادی» را اولین بار عبدالله اوجالان رهبر پ.ک.ک مطرح کرد و از سوی انشعابات این گروه در ترکیه، عراق، ایران و سوریه مورد استفاده قرار گرفت. وقایع اخیر در زاهدان و غرب کشور، در بسترسازی گروهک‌های تجزیه طلب و با دروغ‌پردازی و تحریک مردم اجرایی شده است. آنها در جریان ناآرامی‌های کشور بویژه اغتشاشات اخیر همواره با تحریک مردم از جبهه خارج از کشور حضور فعال دارند. شعارهای ساختارشکنانه یا اتفاقاتی از قبیل حمله به مساجد، سوزاندن قرآن کریم و حمله به موکب‌های حسینی از جمله اقدامات آنها بوده است. هر چه زمان بیشتر می‌گذرد نقش این گروهک‌ها، در هدایت و پیشبرد ناآرامی‌ها و کشاندن آن به شیوه مسلحانه آشکارتر می‌شود.

■ جبهه متحد بلوچستان ایران

این گروه تجزیه‌طلب توسط عبدالستار دوشوکی، از مخالفان جمهوری اسلامی در سال ۲۰۰۳ تأسیس شد. دوشوکی همچنین ریاست مرکز مطالعات بلوچستان در لندن را نیز بر عهده دارد. او در رسانه‌های مختلفی از جمله بی‌بی‌سی، صدای امریکا، رادیو فردا، العربیه، الشرق الاوسط و رادیو فرانسه ظاهر شده و مقالات وی در سایت‌های مختلف منتشر می‌شوند. این گروه در کنار سایر گروه‌های تجزیه‌طلب در کنگره‌ها و نشست‌های مختلفی برای شکل دادن یک جبهه علیه دولت اسلامی ایران شرکت دارد. هم‌اکنون او به‌عنوان نماینده گروه در شبکه‌های ضدانقلاب حضور پیدا کرده و به سمپاشی علیه نظام و ایجاد تفرقه در آشوب‌های اخیر مشغول است.

■ حزب مردم بلوچستان

یک حزب سیاسی ملی‌گرای بلوچ است که هدف خود را تعقیب حقوق سیاسی، اقتصادی و فرهنگی مردم بلوچ ایران و سرنگونی جمهوری اسلامی ایران اعلام کرده و از ایجاد یک نظام سیاسی دموکراتیک، سکولار و فدرال در ایران حمایت می‌کند. تأسیس حزب مردم بلوچستان، در ۲۱ سپتامبر ۲۰۰۳ عملی شد. برخی حزب مردم بلوچستان را اولین حزب سیاسی بلوچ می‌دانند. این اتحادیه دارای دیدگاه‌های سیاسی مختلف است، اعضای آن فعالان سابق جنبش ملی بلوچستان، سازمان دموکراتیک خلق بلوچستان، اعضای سابق بلوچ این گروه مانند فدائیان خلق، مجاهدین خلق، پیکار و فعالان سیاسی مستقل بودند که به هم پیوستند. آنها در مجامع بین‌المللی از جمله سازمان ملل و اتحادیه اروپا در مورد سرکوب کشور به بهانه تحرکات علیه بلوچ‌ها فعالیت دارند. بدین منظور آنها پرونده بلوچستان را در ژانویه ۲۰۰۴ به پارلمان دانمارک و در نوامبر ۲۰۰۴ به پارلمان سوئد ارائه کردند. همچنین در سمیناری در سنای ایالات متحده در ژوئن ۲۰۰۶ و در پارلمان فرانسه، در پارلمان برلین و در پارلمان کانادا همان سال شرکت کردند.

■ کومله زحمتکشان

گروهک تروریستی کومله زحمتکشان کردستان یک گروه تروریستی است و دبیرکل این حزب از بدو تأسیس عمر ایلخانی‌زاده بوده است. او از تجزیه‌طلبانی بود که در استودیوی ایران اینترنشنال ظاهر شد و از این شبکه برای بیان تحریک مردم و شورش درکردستان در اغتشاشات اخیر استفاده می‌کرد. اهداف آن در شبکه ماهواره‌ای ASO SAT کومله پخش می‌شود. مقر این گروه توسط سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در حمله به تروریست‌های کرد کومله مورد هدف قرار گرفته است. شاخه جوانان آن سازمان جوانان پیشرو است که از نام کانون جوانان پیشرو به سازمان جوانان پیشرو در سال ۲۰۱۴ تغییر یافت.

■ جامعه دموکراتیک و آزاد شرق کردستان، کودار

در تاریخ ۱۵ اردیبشهت ۱۳۹۳ طی یک کنفرانس مطبوعاتی در کوهستان قندیل تشکیلاتی با عنوان «جامعه دموکراتیک و آزاد شرق کردستان» و با نام اختصاری «کودار» اعلام موجودیت کرد. این «جامعه» که توسط گروهی از اعضا و سرکردگان گروه تروریستی «پژاک» تشکیل شده است، این گروهک «کنفدرالیسم دموکراتیک» را راه‌حل مسأله کُرد در ایران دانسته و این سیستم را برای سایر بخش‌ها و خلق‌های ایران نیز مناسب می‌داند. رهبری کودار را دو نفر از رهبران حزب پژاک به عهده دارند. کودار در بیانیه اعلام موجودیت روی آزادی زن، نقش بنیادین جوانان و حفاظت از محیط زیست، تأکید کرده است.

عضو شورای رهبری کودار، پژاک را پیشرو مبارزه بر اساس مبانی تئوریک جدید می‌داند و می‌گوید: «کودار نتیجه این مبارزات است. کودار خود پژاک نیست، بلکه منتج از بستری است که مبارزات پژاک در جامعه کردستان ایجاد کرده است.» در سایت آنها آمده است: کودار از جمله «جنبش‌های سیستمی» است که در کسوت پیشاهنگ خلق در سال ۲۰۱۸ پروژه‌ای را با همکاری پژاک به مثابه «سند چشم‌انداز» منتشرکرد. کودار در پروژه خود محوریت هرگونه تغییر و تحول در ساختار نظام ایران را بر اراده‌مندی خلق و تصمیم‌گیری‌های مستقیم و رادیکال قیام مردمی استوار ساخته است. دو شاخه جامعه زنان آزاد شرق کردستان (کژار)- این سیستم خاص زنان به‌صورت خودویژه در کودار جای می‌گیرد- و جامعه جوانان شرق کردستان(ک.ج.ر) از زیرمجموعه‌های کودار هستند. جامعه زنان آزاد شرق کردستان- کژار، طبق اساسنامه آن، بر پایه حضور زنان و نقش آنها در مبارزه و استقلال‌طلبی شکل گرفته است. بر این اساس، در جریان اغتشاشات اخیر خصوصاً در غرب کشور با محور قرار دادن ژن، ژیان، ئازادی! بروشوری مبنی بر خاستگاه شعار زن - زندگی - آزادی منتشر کرده و به مبارزه علیه نظام می‌پردازند.

■ سازمان یارسان

در اوایل دهه ۹۰ میلادی، اعضای این سازمان به کشورهای غربی پناهنده شدند تا امکان نوعی بازبینی و گرایش بسوی سازمان‌یابی مجدد فراهم شود و بدین‌ترتیب امکان ایجاد تشکل‌های سیاسی توسط اعضا به‌وجود آمد. در مرامنامه آنها آمده است که اعضای جامعه برون‌مرزی یارسان، پس از بحث و بررسی‌های متعدد به این نتیجه رسیدند که مبارزه مسالمت‌آمیز و طرح خواسته‌های عادلانه مردم یارسان در بستر موقعیت سیاسی حاضر، امری لازم و ضروری است. نتیجه این ضرورت به تأسیس جنبش دموکراتیک یارسان در مارس ۲۰۰۷ و سازمان یاریکورد در سال ۲۰۱۰ منجر شد. نهایتاً سازمان دموکراتیک یارسان با نام اختصاری سدی در تاریخ ۲۳ و ۲۴ آوریل ۲۰۱۹ در طی برگزاری کنگره «آخیز یاران» در شهر استکهلم پایتخت سوئد برنامه و اساسنامه خود را به تصویب کنگره رسانید. تشکیلات آنها دارای ساختار رهبری مشترک است. آنها هر سال یک بار نشست سالانه با شرکت شورای مرکزی و رهبری مشترک برگزار می‌کنند. سازمان دموکراتیک یارسان خود را یک تشکل سیاسی، دموکراتیک و معتقد به پلورالیسم سیاسی می‌داند.

> بخشی از گروهک‌های تجزیه‌طلب، در پوشش فدرال‌گرایی شیوه خود را در ضدیت با تجزیه‌طلبی بیان می‌کنند. آنها بر خلاف شیوه واقعی خود سعی می‌کنند با نقاب فدرالیسم و ضد تجزیه‌طلبی اهداف تجزیه‌طلبانه خود را عملی سازند و از اتهام مذکور خود را تبرئه کنند. هر چند که آنها در تلاشند با اتحاد بر مبنای قومیت‌های موجود و بر اساس مشترکاتی چون سیاست جدایی‌طلبانه خود، با هم‌افزایی یک گروه بزرگ را در تقابل با جمهوری اسلامی تشکیل دهند اما اختلافات عدیده و اساسی در طبقه فکری آنها موجب عدم کارکرد واقعی چنین اجتماعاتی شده است

■ جنبش جمهوریخواه شرق کردستان

جنبش جمهوریخواه شرق کردستان، جنبشی فراگیر و دارای ساختار تشکیلاتی گسترده در شکل شبکه‌های اجتماعی است. این جنبش در راستای به‌روزکردن مبانی فکری و فلسفی دوران جمهوری کردستان، تأسیس شده است. جنبش جمهوریخواه شرق کردستان، خود را به‌عنوان یک جنبش ملی حامل پیام تشکیل حاکمیت سیاسی برای ملت کرد معرفی کرده است و در اتفاقات و آشوب‌های اخیر با بیانیه‌های خود به تحریک مردم پرداخته و مبارزات مدنی و اجتماعی را به‌زعم خود عاری از تنش، افراط گرایی و رادیکالیسم می‌داند. در این بیانیه‌ها، مطالبات خود را اصلاح قوانین و مقررات منطبق با مطالبات مهسا و مهساها معرفی می‌کند. این جنبش در اساس، خود را آلترناتیو هیچکدام از احزاب و سازمان‌های سیاسی شرق کردستان نمی‌داند.

■ اتحادیه دموکراتیک کردستان

عثمان جعفری دبیر کل اتحادیه دموکراتیک کردستان، به اتفاق چند نفر از دوستانش که آنها هم از پ.ک.ک و پژاک جدا شده‌اند اتحادیه دموکراتیک کردستان را تشکیل داده‌اند و هم‌اکنون دبیرکل این حزب است. او یکی از بانیان اصلی پژاک بوده است که به‌عنوان شاخه پ.ک.ک در کردستان ایران به فعالیت می‌پردازد. در دیدگاه این اتحادیه آمده است که با توجه به اینکه جنگ مسلحانه قبلاً آزمایش و تجربه شده است وهیچ نتیجه‌ای نداده بهترین راه‌حل فعلاً این است که احزاب خود را به‌روز و تازه کنند تا بتوانند در مقابل بروز مشکلات از خود واکنش مناسب نشان دهند و باید خود را برای هرگونه تغییر و تحول در ایران آماده کنند. آنها به‌طور آشکاری اعلام می‌دارند که برای سرنگونی جمهوری اسلامی در آینده باید با کشورهای بزرگ در ارتباط و مذاکره باشند چون این ابرقدرت‌ها نقش اساسی در این امر خواهند داشت. آنها در تلاش هستند که یک رسانه بزرگ و گسترده و فعال ایجاد کنند و ذیل آن، اهداف و برنامه‌های خود را به تمامی جهان اطلاع‌رسانی کنند.

■ اتحاد دموکراتیک آذربایجان- بیرلیک

این گروه نیز مانند سایر گروه‌های تجزیه‌طلب دیگر هدف خود را «سرنگونی جمهوری اسلامی» اعلام کرده‌اند. آنها برای حمایت از آشوبگران داخلی حمایت و شرکت گسترده در تظاهرات در روز ۲۲ اکتبر ۲۰۲۲ در شهر برلین بیانیه داده و معاندین را به شرکت در آن دعوت کرده بودند. همچنین در بیانیه دیگری جمهوری اسلامی را مسئول فاجعه آتش‌سوزی در زندان اوین اعلام کرده‌اند. عمده فعالیت آنها در راستای حمایت از فعالیت‌های اپوزیسیون و تشدید فشار بر جمهوری اسلامی است. یونس شاملی سرکرده این گروهک بوده و در طول اقامتش در آنکارا در سال‌های ۱۹۸۹-۱۹۸۸ نشریه «آواره» را مرتبط با وضعیت پناهندگان ایرانی در ترکیه منتشر کرد. او در مورد امور ایران، منطقه و مسائل مربوط به ملیت‌های ساکن کشور در راستای براندازی ایران قلم می‌زند.

■ شورای موقت سوسیالیست‌های چپ ایران

در دی ۱۳۷۵ (ژانویه ۱۹۹۷)، شورای موقت سوسیالیست‌های چپ ایران در خارج از کشور، با انتشار بیانیه‌ای در تعریف و توضیح دیدگاه‌های سیاسی- نظری و اهداف خود، اعلام موجودیت کرد. شورای موقت را به‌طور عمده افرادی تشکیل دادند که از افق‌های مختلف چپ ایران در دهه‌های ۴۰ و ۵۰ برمی‌خاستند؛ از جمله می‌توان از سازمان‌هایی چون اتحاد مبارزه در راه ایجاد حزب طبقه کارگر، جنبش مستقل کارگری، فعالان چپ جبهه ملی در خارج از کشور، جامعه سوسیالیست‌های ایران و غیره نام برد.

شورای موقت، در خلال این سال‌ها، توانست از راه انتشار نشریه طرحی نو (۱۹۲ شماره بین سال‌های ۱۹۹۷ تا ۲۰۱۴) به سهم خود در طرح پروبلماتیک‌های نظری و سیاسی چپ سوسیالیستی و مسائل دموکراتیک نقشی ارزشمند ایفا کند.

آنها هدف وجودی خود را چنین توضیح داده‌اند: «جای یک جریان سوسیالیستی چپ که بتواند نیروی بزرگ و پراکنده کنونی را به شکلی گسترده تبدیل کند، کماکان خالی است. کوشش و فعالیت ما در جهت هموار ساختن راه دشوار ایجاد تشکلی گسترده و پایدار از سوسیالیست‌های چپ ایران است.»

■ جنبش آزادیبخش ملی آذربایجان جنوبی (جاماح)

این جنبش از سال ۱۹۹۱ (۱۳۷۰) و به‌صورت سازمان یافته از سال ۱۹۹۴ فعالیت خود را آغاز کرده است. منشور و برنامه واقعی در دومین کنگره در ۱۶ اردیبهشت ۹۴ تصویب شد. هدف اصلی جنبش آزادیبخش ملی آذربایجان جنوبی کسب آزادی ملی و شخصی مردم ترک آذربایجان جنوبی است. ترجیح می‌دهد از اشکال سیاسی مبارزه استفاده کند، دقیقاً می‌گوید تبلیغات برنامه، تحریم، اعتصاب، تظاهرات، اعتصاب و مبارزه پارلمانی از شیوه‌های مبارزاتی آنهاست.

پیروز دیلنچی یکی از بنیانگذاران جنبش آزادیبخش ملی آذربایجان جنوبی (جاماح) بوده و از سال ۱۹۹۴ تا اواخر سال ۱۹۹۹ رهبری سازمان را بعهده داشت. او در اوایل سال ۲۰۰۰ با اوج‌گیری حرکات ملی در تبریز، به سمت معاونت اول رهبر سازمان و در عین حال به رهبری کمیته باکو تا به امروز فعالیت دارد.

این گروه تجزیه طلب حتی در مرامنامه خود به طور ضمنی از آزادسازی آذربایجان جنوبی با مبارزه مسلحانه پرده برمی‌دارد. پایگاه اصلی این تشکیلات تجزیه‌طلب در باکو، جمهوری آذربایجان است.

پس از ترور بزدلانه و شهادت سردار قاسم سلیمانی، مایک پمپئو وزیرخارجه وقت امریکا ضمن اشاره به اینکه بسیاری از این گروه‌ها قبلاً یا در حال حاضر از ابزارهای خشونت‌آمیز برای حمایت از اهداف سیاسی خود استفاده می‌کنند، اعلام کرد که دیپلمات‌های امریکایی در هیچ نقطه جهان بدون اجازه وی حق دیدار با آنها را نخواهند داشت.

■ گروهک بیداری ملی آذربایجان جنوبی (گاموح)

گاموح مخفف شده عبارت جنبش بیداری ملی آذربایجان جنوبی، یک گروه سیاسی تجزیه‌طلب است که برای جدایی آذربایجان ایران از کشور ایران و اتحاد آن با جمهوری آذربایجان یا تشکیل «آذربایجان واحد» یا به عبارت صحیح «آذربایجان بزرگ» فعالیت می‌کند.

این گروه در سال ۲۰۰۲ و بعد از اخراج شخصی به‌نام محمودعلی چهرگانی از گروهک جدایی‌طلب جاماح، توسط او بنیانگذاری شد و اعلام موجودیت کرد. چهرگانی، فعال تجزیه‌طلب طی سال‌های اخیر و بعد از آنکه توانست با اقدامات و سخنان جدایی‌طلبانه توجه دولت‌های خارجی را به‌خود جلب کند، مأموریت گروهک تحت امرش را جدایی استان‌های آذری‌نشین ایران از خاک کشورمان تعیین کرد و با چراغ‌سبز باکو، هدف یا به‌عبارت بهتر، رؤیای دور و دراز گروهک جاماح و بعد، گاماح را، اتحاد با جمهوری آذربایجان و تشکیل آذربایجان واحد اعلام کرد. البته جریانات حامی او دوست دارند از این رؤیا، تحت عنوان «آذربایجان بزرگ» یاد کنند.

این جریان همچنین در کارنامه خود، هم سابقه حمایت از تجاوز نظامی ارتش ترکیه به شمال عراق و هم لفاظی علیه کردهای این کشور را دارد. آنها در این جایگاه متوقف نمانده و استان‌های موصل و کرکوک عراق را بخشی از آنچه که به آن «سرزمین‌های باستانی ترک‌ها» می‌گویند عنوان کرده‌اند که به ادعای این جدایی‌طلبان تحت حمایت دولت ترکیه، در اشغال کردها قرار گرفته است.

پرچم جدایی‌طلبان گاموح در اجتماع شنبه برلین براندازان جمهوری اسلامی حضور داشت.. آنها همچنین در کشور به فعالیت‌های جاسوسی مشغول بوده‌اند و اسناد طبقه‌بندی شده نظامی و اقتصادی کشور را جمع‌آوری کرده و در اختیار «دشمنان نظام» قرار می‌دادند.

عکس: تسنیم

تجمع اخیر تجزیه طلبان در برلین

■ حزب استقلال آذربایجان جنوبی

این گروهک برای برقراری جمهوری مستقل آذربایجان جنوبی در جغرافیای تاریخی آذربایجان مبارزه می‌کند. فعالیت این گروهک تنها در آذربایجان جنوبی محدود نبوده بلکه در تمام نقاط دنیا برای حفظ منافع آذربایجان می‌کوشد. آنها خود را وابسته به هیچ دولت، مملکت و قدرتی نمی‌دانند و شیوه مبارزه دموکراتیک، دیپلماتیک و یا انقلابی و جمهوری مستقل آذربایجان جنوبی را جمهوری لائیک معرفی می‌کنند.

همچین آنها اشغال قره باغ توسط ارمنستان را محکوم نموده و دفاع از خاک آذربایجان را وظیفه خود می‌دانند.

■ جنبش دانشجویی آذربایجان (آذوج)

تشکیلات این گروه بارها توسط وزارت اطلاعات به جرم تبلیغ و فعالیت علیه نظام دستگیر و محاکمه شده‌اند. از فعالیت‌های آذوج عضوگیری در بسیاری از دانشگاه‌های ایران همچون تهران، اصفهان، گیلان، اردبیل، ارومیه، همدان، تبریز، خوی، ماکو، نقده و جلفا است. از این رو، سیستم عضوگیری آذوج اکثراً معطوف به دانشجویان است و هدف اصلی آن تربیت کادر تشکیلاتی برای جذب در این حرکت است.

■ اتحاد ملی دموکراتیک آذربایجان جنوبی

این اتحادیه با تمرکز بر فعالیت در رسانه‌های غربی-عربی چون بی‌بی سی، صدای امریکا و رادیو فردا و ایران اینترنشنال برای تفرقه افکنی در ایران نقش ایفا می‌کند. هدف این گروه نیز استقلال آذربایجان جنوبی اعلام شده است.

در راستای اغتشاشات اخیر، سیمین صبری، سخنگوی اتحاد دموکراتیک آذربایجان، در مصاحبه با تلویزیون ایران اینترنشنال برای انحراف افکار عمومی و زیر سؤال بردن هویت زنان فعالیت می‌کند. او در اظهاراتی مدعی شد که جمهوری اسلامی برای زنان یک تونل تاریک برای زندگی درست کرده است.

■ کنگره آذربایجانیان جهان

اژدر تقی‌زاده، سردمدار این کنگره، مهاجر سیاسی در سوئد، نزدیک به ۳۵ سال است که برای استقلال و آزادی آذربایجان جنوبی مبارزه می‌کند. او از بانیان کنگره آذربایجانیان جهان، همچنین عضو هیأت مدیره کنگره آذربایجانیان جهان و رئیس دائمی شورای آن است. همچنین از دهه ۸۰ رهبر خانه فرهنگ آذربایجان در سوئد و مؤسس و رهبر رادیو آراز صدای آذربایجان بوده، ۴ سال هم رهبر آذربایجان تی وی در شبکه دولتی تلویزیون سوئد بوده است. او در اظهاراتی در گردهمایی به اصطلاح «آذری‌های جهان» در شوشا در گفت‌وگو با کانال «خورال تی وی» جمهوری آذربایجان تصریح کرد که وی عامل دولت باکوست!

■ حزب همبستگی ملی بلوچستان

حزب بلوچستانِ راجی تپاکی (حزب همبستگی ملی بلوچستان) در سال ۱۳۹۹ ه.ش اعلام موجودیت کرد.

آنها برای احیای دولت ملی در بلوچستان علیه جمهوری اسلامی فعالیت می‌کنند. دبیر کل آن حبیب‌الله بلوچ در رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی به فعالیت می‌پردازد و به‌عنوان یکی از فعال‌ترین چهره‌های اپوزیسیون بلوچ شناخته می‌شود.

حزب در مسیر مبارزه برای براندازی رژیم جمهوری اسلامی و تحقق آزادی به مصاحبه و گفت‌وگو با کلیه جریان‌های سیاسی برانداز و همچنین همکاری با احزاب و سازمان‌های سیاسی همسو باور دارد.

■ حزب مرکزی آذربایجان

صالح کامرانی بنیانگذار این حزب، پس از آزادی به جرم فعالیت‌های امنیتی بر ضد جمهوری اسلامی در سال ۲۰۱۰ میلادی ایران را به مقصد سوئیس ترک می‌کند. در این کشور هم به‌عنوان کارشناس و سخنگو شروع به مصاحبه با کانال‌های بین‌المللی کرده و فعالیت‌های ضد حکومتی را در آنجا ادامه داده که در همین راستا تلویزیون ۲۴ ساعته «آ آن تی- تی وی» را تأسیس می‌کند. این حزب برای حاکمیت در آذربایجان جنوبی تلاش می‌کند.

■ شورای همکاری بلوچستان(BCC)

در سال ۱۴۰۰، شورای همکاری بلوچستان موجودیت خود را با هدف مقابله با سیاست‌های جمهوری اسلامی و با شیوه استفاده از فضای مجازی و ارتباط با مراجع بین‌المللی در بلوچستان اعلام کرد. این شورا از فعالان سیاسی و افراد شناخته شده بلوچستان که بعضاً با احزاب سیاسی فعال بلوچ نیز همکاری دارند و بعضی هم از چهره‌های مستقل و شناخته شده و فعال سیاسی بلوچ مخالف جمهوری اسلامی تشکیل شده است.